

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/122/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2120012168
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Pavol Macháč
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2120012168.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Pavla Macháča a sudcov JUDr. Dušana Szabó a JUDr. Rastislava Kresla, v trestnej veci odsúdeného J. K., nar. XX. B. XXXX v P., trvale bytom P., J. XXXX/X, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v inej trestnej veci v ÚVV a ÚVTOS Nitra, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava z 10. augusta 2021, č. k. 28PP/4/2020-62, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 26. októbra 2021 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného

J. K. zamieta.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona rozhodol, že odsúdený sa neosvedčil skúšobnej dobe podmieneného prepustenia z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2020 z 6. marca 2020 a trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 30. augusta 2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 25. novembra 2019 a z ktorých bol podmiennečne prepustený uznesením Okresného súdu Trnava sp. zn. 28PP/4/2020 z 10. novembra 2020, a preto vykoná

a) zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 30. augusta 2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 25. novembra 2019 vo výmere 151 (stopäťdesiatjeden) dní a

b) zvyšok trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2020 z 6. marca 2020 vo výmere 222 (dvestodvadsaťdva) dní.

2. Okresný súd napadnuté uznesenie odôvodnil okrem iného tým, že odsúdený sa po podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody dopustil konania, ktoré mal v zmysle uznesenia o podmienenom prepustení z 10. novembra 2020 zakázané, t. j. telefonicky opakovane kontaktoval poškodenú B. T., a to napriek tomu, že v zmysle uvedeného uznesenia mal uložený zákaz kontaktu s ňou v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami. Okresný súd ďalej uviedol, že odsúdený na verejnom zasadnutí priznal, že dňa 4. apríla 2021 zastavil pred poškodenou autom, pretože sa jej chcel len niečo spýtať, zaklopal jej na okno auta, nereagovala a tak odišiel preč. Okresný súd mal tiež z priebežnej správy probačného a mediačného úradníka a pripojených príloh za preukázané, že odsúdený neustále poškodenú obťažoval pokusmi o telefonické rozhovory, vulgárnymi a výhražnými správami, z ktorých možno celkom jasne vnímať, že odsúdený je doposiaľ nezdravo fixovaný na svoju bývalú partnerku. Zo strany odsúdeného tak malo ísť o neúnosnú intenzitu správ a s ohľadom aj na ich neadekvátny obsah okresný súd dospel k záveru, že odsúdený sa nezbavil návykov, ktoré boli dôvodom jeho predchádzajúcich odsúdení a svoje negatívne konanie opakoval v podstate na obdobnom skutkovom základe. Odsúdený tak podľa názoru okresného súdu nevyužil príležitosť danú jeho podmieneným prepustením, pričom účel podmieneným prepustením skráteného trestu odňatia slobody tak nebol

splnený. Okresný súd sa nestotožnil s argumentáciou odsúdeného, že mu išlo len o kontakt s jeho dcérou, pretože obsah správ a ich frekvencia vypovedajú o tom, že odsúdený stále dookola obťažuje poškodenú, na jej adresu sa vyjadruje vulgárne, vyhráža sa jej, rieši jej vzťah s inými mužmi a iba okrajovo a zriedka spomenie ich spoločnú dcéru.

3. Odsúdený priamo na verejnom zasadnutí po vyhlásení napadnutého uznesenia zahlásil sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil jeho ustanovený obhajca. Obhajca v odôvodnení sťažnosti uvádza, že odsúdený sa podľa neho v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonov trestu odňatia slobody osvedčil. Obhajca ďalej uviedol, že odsúdený je otcom dieťaťa, ktorého matka mu bránila v nadväzovaní a vytváraní osobných a citových väzieb s dieťaťom, pričom neexistuje žiadny právny predpis, ktorý by otcovi zakazoval prejavovať záujem o vlastné dieťa, a preto túto skutočnosť nemožno považovať za rozhodujúcu pre posúdenie osvedčenia sa odsúdeného, pričom prejavovanie záujmu o vlastné dieťa je nutné považovať za výkon rodičovských práv a povinností. Obhajca v odôvodnení sťažnosti ďalej spochybnil tú skutočnosť, že odsúdený mal obťažovať poškodenú takým spôsobom, aký popísal okresný súd v napadnutom uznesení, pretože poškodená si mala zablokovať všetky dostupné prostriedky diaľkovej komunikácie, a teda k žiadnemu kontaktu medzi odsúdeným a poškodeným reálne nedošlo, nakoľko to technicky nebolo možné, pričom prípadný pejoratívny spôsob vyjadrovania a eventuálna mnohosť vulgarizmov používaných odsúdeným len preukazuje strach odsúdeného o život a zdravie jeho dcéry, ktorý je vyvolaný najmä správaním sa matky dieťaťa. Obhajca ďalej namietal spôsob zabezpečenia a vyhodnotenia dôkazu spočívajúceho v prepise elektronickej komunikácie medzi poškodenou a odsúdeným, nakoľko doposiaľ nebolo preukázané, že samotný prepis správ je skutočne písaný a poslaný odsúdeným poškodenej. Existuje totiž možnosť, že predmetné správy mohla písať aj iná osoba z užívateľského účtu, resp. z telefónneho čísla, ktoré predstiera svoju totožnosť a tvári sa ako osoba odsúdeného. Obhajca tiež v odôvodnení sťažnosti uviedol, že je to matka dieťaťa, teda poškodená, ktorá svojim odmietavým postojom a ignorovaním osoby odsúdeného zhoršuje vzájomné vzťahy, resp. porušuje právo odsúdeného na styk s dieťaťom a výkon rodičovských povinností. Pokiaľ ide o kontakt odsúdeného s poškodenou dňa 4. apríla 2021, malo ísť o ojedinelý pokus o osobné stretnutie s poškodenou, ktorý odsúdený nezopakoval. Obhajca napokon uviedol, že odsúdenému navrhuje pomoc jeho otec, ktorý žije v Českej republike, pričom odsúdený by išiel bývať k nemu, v dôsledku čoho by šanca na kontakt s poškodenou bola minimálna. Obhajca preto navrhol, aby sťažnostný súd rozhodol tak, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestov odňatia slobody osvedčil, resp. aby okresnému súdu uložil vo veci opätovne konať a rozhodnúť.

4. Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán
a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

6. Podľa § 193 ods. 1 Trestného poriadku Nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak
a) nie je prípustná,
b) bola podaná oneskorene, neoprávnenou osobou, osobou, ktorá sa jej výslovne vzdala alebo ktorá znovu podala sťažnosť, ktorú už predtým výslovne vzala späť, alebo
c) nie je dôvodná.

5. Podľa § 194 ods. 1 Trestného poriadku Ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie,
a) rozhodne vo veci sám, alebo
b) uloží orgánu, proti ktorého rozhodnutiu sťažnosť smeruje, aby vo veci znovu konal a rozhodol, s výnimkou rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe podľa § 72 ods. 1 písm. a), d) až f), rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o väzbe, ak súd prvého stupňa rozhodol o väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste podľa § 76 ods. 3, 4 alebo 10, rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o pokračovaní v ochrannom liečení, prepustení z ochranného liečenia alebo ukončení ochranného liečenia, ak predseda senátu rozhodoval pred ukončením výkonu trestu podľa § 446a ods. 3 alebo 4 a rozhodovania o sťažnosti proti rozhodnutiu o návrhu na umiestnenie odsúdeného v detenčnom ústave podľa § 462.

6. Krajský súd na základe riadne a včas podanej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia ako aj konanie týmto výrokom predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

7. Z pripojeného spisu okresného súdu krajský súd zistil, že odsúdený bol uznesením Okresného súdu Trnava z 10. novembra 2020, sp. zn. 28PP/4/2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť 10. novembra 2020, podmienene prepustený z výkonov trestu odňatia slobody, ktoré mu boli uložené trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2020 z 6. marca 2020 a trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 30. augusta 2019 v spojení s uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 2T/92/2019 z 25. novembra 2019. Predmetným uznesením okresný súd odsúdenému určil skúšobnú dobu 3 (tri) roky a zároveň nad odsúdeným nariadil probačný dohľad vo výmere 2 (dva) roky. Okresný súd zároveň predmetným uznesením odsúdenému ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s B. T., nar. XX. S. XXXX v P., trvale bytom Z. XXXX/XX, P. a zároveň povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k menovanej poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržať sa v blízkosti jej obydla a v miestach, kde sa zdržuje a ktoré navštevuje.

8. Zo skráteného výpisu odsúdeného vyplýva, že tento v čase jeho podmienene prepustenia vykonával trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov, ktorý mu bol uložený v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp. zn. 2T/92/2019 s predpokladaným koncom trestu 10. apríla 2021 a zároveň mal nariadený aj výkon trestu odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov, ktorý mu bol uložený v trestnej veci vedenej Okresným súdom Levice pod sp. zn. 3T/20/2020 s nástupom trestu 10. apríla 2021 a s predpokladaným koncom trestu 19. novembra 2021.

9. Odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 30. augusta 2019, sp. zn. 2T/92/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. septembra 2019, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. b), písm. c), písm. e), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona, ďalej z prečinu nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. c) Trestného zákona účinného do 31. júla 2019, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu a určením skúšobnej doby 30 (tridsať) mesiacov, pričom Okresný súd Levice uznesením z 25. novembra 2019, sp. zn. 2T/92/2019, právoplatným dňa 29. novembra 2019 rozhodol tak, že odsúdený sa v skúšobnej dobe podmienene odsúdenia predmetným trestným rozkazom neosvedčil a trest odňatia slobody vykoná, pričom na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

10. Odsúdený bol trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 6. marca 2020, sp. zn. 3T/20/2020, ktorý nadobudol právoplatnosť 12. mája 2020, uznaný vinným zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona a § 127 ods. 5 Trestného zákona a prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g) Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 (desať) mesiacov nepodmienene so zaradením odsúdeného na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

11. Podľa § 68 ods. 1 Trestného zákona Pri podmienčnom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienčným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4. Podmienene prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienene trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

12. Podľa § 68 ods. 2 Trestného zákona Ak podmienene prepustený viedol v skúšobnej dobe riadny život a plnil uložené obmedzenia a povinnosti, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, a to prípadne už v priebehu skúšobnej doby, že zvyšok trestu vykoná. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou.

13. Odsúdený bol z výkonu trestov odňatia slobody podmiennečne prepustený novembra 2020 a bola mu určená skúšobná doba 3 (tri) roky, táto v súlade s ustanovením ods. 1 Trestného zákona začala plynúť dňa 10. novembra 2020 a uplynie novembra 2023. 10. § 68 10.

14. Pri rozhodovaní o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či vykoná zvyšok trestu, musí súd vždy skúmať, či odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život alebo nie. Vedením riadneho života sa vo všeobecnosti rozumie stav, kedy odsúdený dodržiava právny poriadok a ďalšie základné normy občianskej spoločnosti, plní si svoje povinnosti voči štátu a spoločnosti, nezneužíva svoje práva proti spoluobčanom, nenarušuje občianske spoluzitie v mieste bydliska ani v zamestnaní, nedopúšťa sa priestupkov, iných deliktov a trestných činov (R 22/1987). Jedným zo základných znakov riadneho vedenia života je dodržiavanie právneho poriadku. Ak podmiennečne odsúdený v skúšobnej dobe závažným spôsobom poruší právne normy najmä tým, že spácha úmyselný trestný čin, svedčí to spravidla o tom, že sa neosvedčil. (R 19/1976)

15. Pokiaľ okresný súd uznesením z 10. novembra 2020, sp. zn. 28PP/4/2020, odsúdeného z výkonov trestu odňatia slobody podmiennečne prepustil, vyslovil tým predpoklad, že v jeho prípade už ďalší výkon trestu odňatia slobody nie je potrebný, pretože doterajší výkon trestu odňatia slobody /rozumej do podmiennečného prepustenia/ splnil účel trestu a od odsúdeného bolo možné dôvodne očakávať, že odsúdený na slobode povedie riadny život s minimalizáciou rizika jeho recidívy. Posúdenie otázky prípadnej recidívy je pritom svojim spôsobom vždy len predpokladom vysloveným s väčšou či menšou mierou pravdepodobnosti, pričom súd je vždy odkázaný na objektívne okolnosti, medzi ktoré je nutné zaradiť aj doterajšie sklonky odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti.

16. V prípade odsúdení označených v bodoch 9. a 10. a v prípade trestných činov spáchaných odsúdeným s výnimkou prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. g) Trestného zákona bola poškodenou p. B. T., nar. XX. S. XXXX v P., trvale bytom Z. XXXX/XX, P., preto okresný súd odsúdenému pri podmiennečnom prepustení ustanovil obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s menovanou poškodenou a zároveň povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k menovanej poškodenej na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydli a v miestach, kde sa zdržuje a ktoré navštevuje, pričom uloženie tohto obmedzenia a povinnosti bolo umocnené aj tým, že dôvodom na vyslovenie neosvedčenia sa odsúdeného v prípade jeho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Levice z 30. augusta 2019, sp. zn. 2T/92/2019, ktorý nadobudol právoplatnosť 13. septembra 2019, bolo práve porušovanie tohto obmedzenia a povinnosti, ktoré boli odsúdenému predmetným trestným rozkazom uložené.

17. Zo správy probačnej a mediačnej úradníčky Okresného súdu Levice zo 14. januára 2021, sp. zn. 25Pr/66/2020, a jej príloh vyplynulo, že odsúdený mal poškodenú približne od konca novembra alebo začiatku decembra 2020 kontaktovať tým, že jej písal SMS správy, následne jej písal prostredníctvom aplikácie WhatsApp, tiež sa ju pokúšal kontaktovať telefonicky z čísla XXXX XXX XXX, kde telefonáty poškodená neprijala. Poškodená tiež vyslovila podozrenie, že odsúdený ju sleduje a stáva sa, že príde autom pred bytový dom, v ktorom poškodená býva, v aute chvíľu sedí a potom odíde, čím podľa názoru porušuje uložené obmedzenie sa nepribližovať k jej obydliu na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov. Obhajca v odôvodnení sťažnosti spochybnil to, že by poškodenú kontaktoval práve odsúdený a uviedol, že by to mohla byť aj iná osoba, ktorá sa za odsúdeného vydávala. Takéto odôvodnenie je však z pohľadu krajského súdu nelogické, pretože obsah správ zaslaných poškodenej je konkrétny a nadväzujúci na predchádzajúci vzťah medzi odsúdeným a poškodenou, čo prakticky vylučuje možnosť, aby predmetné správy písal poškodenej niekto iný a vydával sa tak za odsúdeného. Krajský súd upriamuje pozornosť obhajcu na skutočnosť, že odsúdený bol telefonicky kontaktovaný probačnou a mediačnou úradníčkou, ktorá odsúdeného s oznámením poškodenej konfrontovala a ktorej odsúdený sám uviedol, že si je vedomý, že porušuje uložené obmedzenie a povinnosť, ktoré mu boli uložené a zároveň uviedol, že bol na poškodenú zvyknutý, žili spolu a nevie bez nej žiť, čím vlastne potvrdil skutočnosti, ktoré probačnej a mediačnej úradníčke uvádzala poškodená. Spochybňovanie pravosti správ, ktoré predložila poškodená zo strany obhajcu, tak podľa názoru krajského súdu nie je namieste.

18. Ako potvrdenie záverov uvedených v bode 17. krajský súd poukazuje na trestný rozkaz Okresného súdu Levice z 11. októbra 2021, sp. zn. 4T/137/2021, ktorý nadobudol právoplatnosť 11. októbra 2021, ktorým bol odsúdený uznaný vinným na nasledovnom skutkovom základe: napriek tomu, že uznesením Okresného súdu v Trnave sp. zn. 28PP/4/2020 z 10.11.2020, právoplatným 10.11.2020 bol podmienene prepustený z výkonu trestu odňatia slobody v Hrnčiarovciach nad Parnou, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Levice sp. zn. 3T/20/2020 zo 06.03.2020 a ďalšími a bol mu okrem iného nariadený probačný dohľad vo výmere 2 roky a ustanovené primerané obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami s B. T. a v príkaze nepriblížiť sa k B. T. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti jej obydľia a v miestach, kde sa zdržuje a ktoré navštevuje, pričom od konca mesiaca november 2020 ju opakovane - niekoľkokrát za deň - kontaktoval telefonicky, ako aj prostredníctvom SMS správ cez aplikáciu WhatsApp s hanlivým vulgárnym obsahom a dňa 02.04.2021 v čase medzi 17.20 hod. až 17.50 hod. v meste P. od parkoviska pri činžovnom dome na ul. Z. č. XX v mieste trvalého bydliska B. T. jej zablokoval výjazd s jej motorovým vozidlom z parkoviska tak, že svojim motorovým vozidlom zastal pred jej vychádzajúcim automobilom, vystúpil zo svojho vozidla a snažil sa otvoriť auto menovanej, čo však odmietla a následne na ňu slovne útočil, pričom po krátkej dobe jej umožnil výjazd z parkoviska, avšak ju sprevádzal svojim motorovým vozidlom do miesta výkonu jej práce, a to do priemyselnej časti mesta Levice - Géňa, kde ju opakovane slovne napadol, pričom jej vulgárne nadával a následne dňa 04.04.2021 v čase približne o 17.00 hod. v meste P. pri schodisku pred vstupom do budovy V. Základnej školy na ulici S. č. XX sa priblížil k B. T. na vzdialenosť cca 3 metre, a to takým spôsobom, že sediac vo svojom osobnom motorovom vozidle, ktorým zastavil pred menovanou, stiahol okno na dverách auta a vyzýval ju, aby prišla k okienku, čo neurobila a z miesta odišla a následne obvinený ju ďalej sledoval na VI. Základnú školu, na ulicu S. XX, kde sa menovaná presunula, pričom týmto konaním ju nadmieru obťažoval a vzbudil v nej strach o jej život a zdravie. Týmto konaním odsúdený spáchal prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. e), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

19. Krajský súd zároveň dodáva, že zo žiadneho dôkazu vykonaného na verejnom zasadnutí nevyplývalo, že by dôvodom konania odsúdeného bol strach odsúdeného o život a zdravie jeho dcéry, ako to uvádzal obhajca v odôvodnení sťažnosti. Obhajca si navyše podľa názoru krajského súdu v odôvodnení sťažnosti aj logicky odporuje, keď na jednej strane uvádza, že kontaktovanie poškodenej nebolo technicky možné, z čoho vyvodzuje, že ju odsúdený nekontaktoval a na strane druhej strane pripúšťa prípadný pejoratívny spôsob vyjadrovania a eventuálnu mnohosť vulgarizmov používaných odsúdeným, k čomu však nemohlo dôjsť inak ako tým, že odsúdený v skutočnosti poškodenú kontaktoval tak, ako to poškodená uvádzala a aj dokladovala probačnej a mediačnej úradníčke.

20. Skutočnosti uvedené v bodoch 17. a 18. tak podľa názoru krajského súdu v súhrne neumožňujú vysloviť záver o tom, že odsúdený po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody viedol riadny život. Odsúdený nedodržiaval uložené obmedzenie a povinnosť nielen v prípade jeho prvého odsúdenia, ale druhovo rovnaké obmedzenie a povinnosť nedodržiaval ani v prípade jeho podmienene prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to prakticky hneď potom, ako bol z výkonu trestu odňatia slobody podmienene prepustený, čo je podľa názoru krajského súdu tak závažnou skutočnosťou, aby bolo už v priebehu plynutia skúšobnej doby podmienene prepustenia potrebné rozhodnúť o tom, že odsúdený zvyšok trestu odňatia slobody vykoná.

21. K podaniu odsúdeného z 10. októbra 2021, ktoré bolo krajskému súdu z okresného súdu doposlané 22. októbra 2021, v ktorom odsúdený navrhol postupovať podľa § 23 Trestného poriadku a vec odňať okresnému súdu a prikázať ju na prejednanie a rozhodnutie súdu „v inom okrese“ z dôvodu, že sudca okresného súdu mal byť voči nemu predpojatý a zaujatý, krajský súd uvádza, že podanie odsúdeného nevyhodnotil ako námietku zaujatosti, a preto o ňom v zmysle § 32 ods. 6 Trestného poriadku nie je potrebné konať a ako také potom nemôže byť ani dôvodom na postup podľa § 23 Trestného poriadku.

22. Zhrnúc uvedené krajský súd týmto uznesením sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.